

Mening er næsten upassende. Det skal ikke skabe noget godt Forhold mellem de underordnede og de overordnede, naar der ikke en Gang værdiges hine et Svar paa en Henvendelse af saa stor Vigtighed for Personalet som Spørgsmaalet om Ulykkesforsikring. Jeg vil anmode den højtærede Indenrigsminister om at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Det er dog for galt, at man hvert Øjeblik skal se, at saa den saa den Person kommer til Skade, og at Kommunerne bagefter skulle forsørge dem paa det offentlige Fattigvæsen, skønt Skaden er sket i Statens Tjeneste. Jeg vil tillade mig at henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold, som jeg nok tror fortjener Overvejelse. Jeg tror ligesom Personalet, at blandt andre er der særlig et Forhold, der er Skyld i flere af disse Ulykkestilfælde, det er nemlig den Maade, hvorpaa Signallerne ere anbragte ved Banelegemet. De ere anbragte ikke ret langt fra Skinnerne, saa at, naar Togene køre frem, og Konduktørerne staa uden for Toget og billettere, og deres Frakke blæser lidt op med Vinden, kan det hænde, at den faar fat i Signalstængernes Haandtag. Folkene ville ogsaa, hvis de blot vende sig tilbage, kunne blive ramte af Signalstængerne, idet disse ikke staa mere end en Alen eller saa fra Gangbrættet. Personalet tilskriver, som sagt, disse Signaler Skylden for mange af Ulykkestilfældene, og jeg vil derfor henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette Forhold, for at det i alt Fald kan blive eftersat. Dernæst er Godsvognerens Bremseapparat anbragt saaledes, at Portørerne skulle løbe langs Vognene, medens de ere i Fart, for at bremse dem, og dette kan foranledige, at de vedkommende falde og komme i ublid Berøring med Vognene, hvad der igen kan give Anledning til Ulykkestilfælde. Det vilde være saare let at anbringe et Trin, hvorpaa Portørerne kunde staa, en saadan Forholdsregel have flere private, f. Eks. Tuborgfabrikkerne, anbragt paa deres Vogne, og det maa vel ogsaa kunne anbringes paa Banernes øvrige Godsvogne. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage disse Forhold under Overvejelse.

Idet jeg har Ordet, kunde jeg ønske at give mit Bidrag til de mange gode Ønsker, der ere fremkomne her ved Finanslovens 1ste Behandling. Det er jo saaledes, at ved Finanslovens Behandling staa Medlemmerne frem og sige, hvad de selv, deres Vælgere eller begge Parter have Trang til.

Der er saaledes bragt mange gode Ønsker frem om mange forskellige Forhold, om Havne og Kirker og alt muligt, saa at Posen vel nu, da vi ere saa langt henne i Forhandlingen, snart kunde være fuld. Men det kan vel saa ogsaa være muligt, at jeg kan faa Plads til en lille Ting, der ogsaa angaar mere specielle Forhold. Det er en Henstilling, jeg kunde ønske at gøre til den højtærede Indenrigsminister, om at tænke paa, om vi ikke snart kunde faa bedre Postlokaler i Aarhus. Man maa huske paa, at denne By er i stærk Fremvækst og selvfølgelig er den, der næst efter København ekspederer det største Antal Postsager i Løbet af Aaret. Jeg har skrevet en Del Tal op her, som jeg dog ikke skal trætte Tinget med. Vil man gøre sig nøjere bekendt dermed, skal jeg henvise til Ministeraltidenden fra i Fjor, hvor det findes en Indberetning fra Posthuset, og der vil man se, at det er en ret klækkelig Masse Postsager, Breve, Pengebreve, Pakker, Postopkrævninger og alt lignende, som ekspederes gennem Aarhus Posthus, foruden alt, hvad der kommer fra selve Aarhus, hvorfra der jo ogsaa ekspederes en Masse. Men til Trods for denne store Postmasse, der ekspederes, ere Postlokalerne i Aarhus nogle smaa Hummere, hvor Personalet næsten maa sidde paa Ryggen af hinanden. Man undres over, at Ekspeditionen i det hele har været saa god, som den har været. Det er absolut en Ære for Personalet, at der ikke oftere sker noget Uheld, naar der arbejdes under saa daarlige lokale Forhold. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage dette Forhold under Overvejelse, og jeg er temmelig sikker paa, at Ministeren, naar han faar Sagen undersøgt, vil give mig Ret i, at Posthuset i Aarhus er næsten uanstændigt for saa stor en By.

Børdam: Jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt af Debatten komme vidtløftig ind paa de forskellige Spørgsmaal, jeg ellers kunde have Lyst til at berøre, men der er dog et og andet Punkt paa Finansloven, som jeg kunde have Lyst til at omtale. Jeg skal først dvæle ved vore nordlige Bilande, thi som bekendt er Danmark et Land, der har Kolonier og Bilande, — man kan jo næsten sige desværre; de koste jo en Del mellem Aar og Dag. Naar vi se paa Finansloven, ville vi se, at Grønland i Fjor gav et Underskud paa 159,210 Kr. og i Aar 170,764 Kr. Det er jo kedeligt, at Underskuddet saaledes vokser Aar efter Aar, men her er der maaske ikke